

# НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА  
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ  
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ  
ЩОСУБОТИ

№ 20 (816) | Субота, 14 травня 1983 року | Ціна 2 коп.

НА ДРУГІЙ зміні того вечора людей було мало, та мені пощастило: на дільниці я зустрів крашу в'язальницю Г. О. Мерзюк, дізнавшись у неї, за рахунок чого підприємство добилося такого успіху.

Працювала Галина Опанасівна неквапливо, хоча обслуговувала відразу чотири круглов'язальні машини. Вони утворювали на підлозі квадрат. Біля кожної з них стояли на осях шпулі з нитками (по 15 на машині) і з них збігали нитки вгору, спітаючись там у товсте, грубе, поки що сіре полотно.

Потім, після фарбування, сушіння, ворсування воно стане голубим і ніжним. А тут був тільки початок...

Я вже знав, що Г. О. Мерзюк, та й інші в'язальниці, виготовляють протягом зміни значно більше полотна, ніж передбачено нормою. Хотілось довідатись, як це у них виходить? Та зрозуміти було не просто. Працювали машини, бігли нитки, немов без участі Галини Опанасівни витягувалась в довжину сіра доріжка полотна. І тут я помітив, що біля кожної шпулі стояла на підлозі ще одна. Спершу, я не зрозумів, для чого це? Та ось з однієї шпулі майже зовсім збігла нитка, невольним рухом жінка зупинила агрегат. Швидко маніпуляція зі шпулею і ниткою — і машина знову працює. Але тепер замість пустої шпулі з'явилась нова, повна. А робітниця тим часом взяла зі стелажу третю, повну шпулю, поставила на підлогу про запас. І окинувши поглядом інші машини, зупинила ще одну, швидко замінила шпулю. Дрібниці? Ні. Це — бездоганна і чітка організація праці, висока майстерність! 5—6 секунд витрачає передача робітниця на заміну шпуль.

Уміння цінувати робочі секунди — одна з якостей передових виробничих цв. Звичка, доведена до автоматизму? А, може, майстерність на рівні творчості? Як досвідчений художник із багатьох можливих ліній, мазків пензля відбирає найнеобхідніші, як поет із тисячі слів використовує найбільш вагомими, так і Галина

Опанасівна застосовує тільки економічні і необхідні рухи, зберігаючи секунди дорогоцінного часу. Недаремно на Вінницькому УВП вона — краша в'язальниці. У свій час її із багаточисельного колективу підприємства нагородили орденом Трудової Слави III ступеня. За підсумками соціалістичного змагання робітників провідних професій на честь 60-річчя утворення СРСР, робітниця нагороджена Почесним Дипломом ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

## П'ЯТИРІЧКА: РІК ТРЕТІЙ Однодумці

На одній дільниці з нею трудяться і її подруги. У них — інші машини, інше виходить полотно. Але ріднить їх одне — вони діють чітко, злагоджено, кожна трудівниця добре знає свою справу.

Пригадується розмова з техніком-економістом УВП Тамілою Вірченко. Мене зацікавило, звідки у розрахунках беруться цифри «очікуваного виконання» плану — в усіх таблицях вони перевищували план. Посміхнувшись, вона пояснила, що це досить просто. Кожний робітник хоче зробити більше, а від цього, звісно, більшою буде їх зарплата і премія. Мабуть, це так, але, дивлячись на роботу в'язальниць і перемотувальниць пряжі в сусідньому відділі, мене взяв сумнів. Не в одній зарплаті і премії справа. У цьому я ще більше переконався, коли побував на загальних профспілкових зборах підприємства.

Якось у Червоному кутку було оголошено підсумки соціалістичного змагання за місяць. Переможцю — колективу фарбувальної дільниці — вручили Червоний прапор підприємства. Прийнявши прапор, начальник дільниці Р. Бей передала його бригадиру Михайлу Бондаренку, і я помітив, що він пішов на дільницю, щоб порадувати товаришів з

черговою трудовою перемогою.

Слід сказати добре слово на адресу адміністрації, партбюро, місцевого комітету профспілки, комсомольської організації та первинної організації УТОГ підприємства. Немає нічого гіршого, коли соціалістичне змагання налагоджено формально, коли під копирку пишуть соціалістичні зобов'язання і нікому немає діла до живої щоденної роботи. На Вінницькому УВП, навпаки, красиво оформлені стенди з соціалістичними

зобов'язаннями, у них висвітлюється хід їх виконання дільницею, бригадою, називаються переможці індивідуального трудового суперництва. Підсумки роботи підбиваються щомісяця.

Ні, не бажання більше заробити, а, навпаки, більше діла зробити, проявити свою робітничу гідність — ось риси, притаманні характеру Г. О. Мерзюк, її подругам, робітникам і службовцям підприємства.

Кажуть, щоб справи у колективі йшли добре, кожному потрібно відчувати відповідальність за доручену справу. Додам, необхідно ще однорідність колективу. Тут воно було — перед тим, як узяти зобов'язання, виступити ініціатором соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР серед підприємств Товариства, були ретельно зважені всі можливості. Економісти підраховували все, і розрахунки були внесені на обговорення колективу. Він їх схвалив, і тим самим усі — робітники, інженерно-технічні працівники, службовці, керівники підприємства стали однорідними.

План, соціалістичне зобов'язання виконали всі. Серед них і одна з краших швачок, котра відпрацювала

на УВП понад чверть віку. Це — Валентина Швець, відзначена за успіхи у змаганні Дипломом ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки; бригада закрійної дільниці, яку очолює ветеран праці Н. Н. Добрянська. Цій бригаді за підсумками роботи 1982 року присвоєно звання комуністичної; і слюсарі-наладчики обладнання, котрі забезпечили безперебійну роботу верстатів. Ними, до речі, проведена велика робота по заміні старих машин, що відслужили свій вік, новими, встановлено більш продуктивніші круглов'язальні агрегати. Імена слюсарів І. Глухого, В. Куленка, В. Валігури на УВП знають усі, як і електрика Ф. Кириленка, який працює на підприємстві багато років, і нещодавно нагороджений медаллю «Ветеран праці».

Взагалі, колектив підприємства самобутній, згуртований. Немало робітниць розпочали тут трудовий шлях в перші післявоєнні роки. Їх біографія — то біографія УВП.

Н. Нагорна, М. Собчук, П. Аркуш, Г. Гич, А. Козинчук, А. Красовська — ветерани підприємства, його опора і золотий фонд. А молодь, вихована ними, продовжує традиції своїх наставників.

У колективу нині нові завдання, новий план, нові зобов'язання, бажання зустріти 50-річчя УТОГ високими успіхами у праці. Рік для виробничників нині особливий, серцевинний рік п'ятирічки. Від нього певною мірою залежить кінцевий її результат. Тому такі серйозні були люди на зборах і серйозно говорили про один з важливих чинників високоорганізованого виробництва — трудову дисципліну, відповідальність усіх і кожного за свою справу. Заходи, спрямовані на зміцнення трудової дисципліни, висунуті на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС, вимоги поліпшити роботу в цьому напрямі знайшли гарячий відгук і повну підтримку в усіх трудівників Вінницького УВП.

М. НИРОВ.



Фото Й. МІНДЕЛЯ.

## ПРАЦЮВАТИ ПРОДУКТИВНІШЕ

Працювати продуктивніше, краще — такий девіз швачки Харківського УВП-2 Наталії Каїр. Закінчивши Краснолуцьке МПТУ-37, дівчина успішно опанувала професію, швидко здружилися з колективом, куди прийшла працювати після закінчення, а невдовзі стала добиватися високих норм виробітку. На 170—180 процентів вона виконує нині свої виробничі завдання.

За те, що любить працю і уміє знайти підхід до товаришів, за енергійність і ширість комсомольці цеху обрали її своїм ватажком.

Розмовляючи з передовою робітницею, ми довідалися, що дівчині замало тих знань, які має на сьогоднішній день. Тому й збирається цього року поступати до Харківського механо-технологічного технікуму.

Ударниця комуністичної праці Н. Каїр разом з товаришами по праці, докладно всіх зусилля, щоб достроково виконати взяті соціалістичні зобов'язання на третій рік одинадцятій п'ятирічці.

## Переможці змагання

Підтримавши патріотичний почин колективу Запорізького УВП працювати в 1983 році під девізом: «Честь і слава — по праці!», підприємства і об'єднання Українського товариства глухих успішно справились з виконанням виробничого плану і соціалістичних зобов'язань першого кварталу 1983 року.

Понад завдання реалізовано надпланової продукції на 1 мільйон 560 тисяч карбованців при зобов'язаннях — 1 мільйон карбованців. Додатково випущено продукції в обчисленні по НЧП на 306 тисяч при зобов'язанні 200 тисяч карбованців.

Розглянувши підсумки соціалістичного змагання за перший квартал 1983 року, президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств постановили:

**перше місце**, першу грошову премію з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ і Українського республіканського комітету профспілки і свідоцтво присудити колективу Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2.

**Друге місце**, другу грошову премію і свідоцтво — колективу Житомирського УВП.

**Третє місце**, третю грошову премію і свідоцтво — колективу Сімферопольського УВП.

Для преміювання передовиків виробництва колективів, що зайняли призові місця у республіканському соціалістичному змаганні за перший квартал 1983 року, виділено путівки в санаторій «Дружба» м. Геленджик.

Відзначено хорошу роботу по виконанні соціалістичних зобов'язань за перший квартал 1983 року колективів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», Вінницького, Кам'янець-Подільського УВП.

У постанові звернено увагу директорів підприємств, голів профкомів і голів бюро первинної організації УТОГ Полтавського УВП-1, Харківського УВП-2, Єнакіївського УВП на невиконання соціалістичних зобов'язань кварталу з окремих показників.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки висловили впевненість у тому, що трудівники Українського товариства глухих ще активніше включаться в соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань 1983 — серцевинного року одинадцятій п'ятирічці.

## Колективи відмінної роботи

Розглянувши підсумки змагання культзакладів Товариства в 1982 році за звання «Колектив відмінної роботи», президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки відзначають, що Будинки культури і клуби, які домоглися присвоєння цього почесного звання у попередні роки, і тепер залишаються ведучими в змаганні.

Всі культзаклади Товариства взяли участь у Всеукраїнському огляді роботи, присвяченому 60-річчю утворення СРСР. Це сприяло активізації їх діяльності по проведенню політико-виховної і культурно-масової роботи серед членів Товариства.

Високі показники домоглися в огляді культзакладів, що носять звання «Колектив відмінної роботи», — Житомирський, Сімферопольський та Волинський (м. Луцьк) обласні будинки культури, клуб глухих м. Шостки Сумської області, представлені республіканським УРСР до нагородження дипломами ВЦРПС, Міністерства культури СРСР і ЦК ВЛКСМ.

Більшість культзакладів відмінної роботи є переможцями обласних змагань. Для них характерний постійний творчий пошук, вивчення і впровадження всього нового, що з'являється в діяльності культурно-освітніх закладів інших відомств.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки постановили: підтвердити звання «Колектив відмінної роботи» Волинському і Кримському обласним будинкам культури за підсумками 1981—1982 рр. Нагородити колективи цих культзакладів дипломами ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

Затверджено рішення Одеського облвідділу УТОГ та обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств про присвоєння звання «Колектив відмінної роботи» Балтському клубу УТОГ.

За підсумками 1982 року підтверджено звання «Колектив відмінної роботи» таким культзакладам Товариства:

- Ковельському клубу (Волинська область);
- Ровеньківському клубу (Ворошиловградська область);
- Коростенському клубу (Житомирська область);
- Стрийському будинку культури (Львівська область);
- Вознесенському будинку культури (Миколаївська область);
- Шосткинському клубу (Сумська область);
- Богодухівському клубу (Харківська область);
- Садгирському будинку культури (Чернівецька область).

У відповідності з Положенням про умови змагання культзакладів Товариства за звання «Колектив відмінної роботи» виділено кошти для преміювання працівників і активістів культзакладів, що добилися присвоєння і підтвердження цього високого звання.



## КУЛЬТЗАКЛАД — ЦЕНТР ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ ВСІМА ЗАСОБАМИ ВПЛИВУ

В умовах розвинутого соціалізму велике значення приділяється вихованню нової людини, яка втілює в собі найкращі риси гуманіста, борця, інтернаціоналіста. Комплексний підхід у вихованні людини включає в себе чимало компонентів. Він висунутий в працях В. І. Леніна, партійних документах.

У цьому напрямку велику роботу проводить наш Будинок культури. Він став справжнім центром патріотичного, інтернаціонального і морального виховання нечуючих трудівників. Досить послатися на такі конкретні факти. При культзакладі діє три народних університети — вивчення рішень XXVI з'їзду КПРС, художньої культури і дружби народів. Вони працюють згідно плану на підприємствах і в гуртожитку УВП-2. Окрім того, розпочали свою роботу клуби «Юність», «Флора», «Подружка» та інші. Останній, зокрема, дає поради нашим дівчатам у питаннях культури. А це має неабияке значення для майбутніх сімей.

Нещодавно у нас відбувся вечір на тему: «Етика взаємних відносин». На прикладі з особистого життя відомих людей — діячів культури, науки, літератури і мистецтва — було показано, що означає краса кохання.

Добре працює в Будинку культури і секція інтернаціональної роботи. Перед нечуючими трудівниками вже виступили представники багатьох республік, які проживають в Ужгороді. Це, зокрема, працівник італійської фірми № 6 латшіка Юлія Панеліс, лаборантка місцевого механічного заводу лютковка Людмила Семон, співробітник міліції м. Ужгорода туркмен Ромазан Есенов, працівник ресторану «Едельвейс» узбек Нуман Бабаханов, директор міського заводу «Турбогаз», лауреат Державної премії СРСР адигеєць Борис Тлахас та інші.

У нинішньому році секція підпорядковує свою роботу таким датам, як 40-річчя Сталінградської битви, 80-річчю ІІ з'їзду РСДРП,

250-річчю від дня народження великого туркменського поета і мислителя Махтун-Кулі, 60-річчя від дня народження видатного аварського радянського поета, лауреата Ленінської премії, Героя Соціалістичної Праці Расула Гамзатова. Тільки в січні цього року на честь 40-річчя Сталінградської битви проведено 15 бесід і лекцій.

У цьому питанні велику допомогу культзакладу надає керівництво УВП-2. Його директор Ф. Ю. Шутяк завжди присутній на всіх вечорах, він же й замовляє тему для проведення лекцій та бесід, звертає увагу на активність членів УТОГ як у виробничій, так і в громадській роботі.

Отже, життя вимагає від клубних працівників і керівників підприємств підходити комплексно до розв'язання проблем у вихованні людини майбутнього.

**З. БАЛОГ,**  
директор Закарпатського обласного будинку культури УТОГ.

## У клубі стає цікавіше

Добре розпочали ювілейний рік культзаклади Кримської області. Вся їх діяльність спрямована на те, щоб пропаявати серед глухих ті великі і відрадні зрушення в усіх сферах соціального, виробничого і культурного життя, які відбулися в житті нечуючих за останні 50 років.

Важливу роль, як і раніше, у політико-виховній і культурній роботі відіграють лекції. Так, з початку року перед кримчанами, зокрема членами УТОГ м. Ялти, вже виступали юристи, лікарі, працівники Міністерства соціального забезпечення УРСР, керівники підприємств.

А нещодавно ялтинці радо зустрічали республіканський театр міміки і жести «Райдуга», який показав нову програму, присвячену 50-річчю УТОГ. Концерт княй, як і завжди, пройшов з великим успіхом.

**Р. СКОВОРОДНИКОВ,**  
м. Ялта,  
Кримської області.

У Червоному кутку Харківського електромеханічного заводу завжди багатолюдно в обідню перерву. Сюди приходять нечуючі трудівники проглянути свіжі газети, послухати цікаву бесіду.

На знімку: (зліва направо) передові трудівники Н. М. Сарай, М. Т. Почепецкий, В. А. Петухов, Ю. І. Попов, Ю. Д. Гурев.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.



## ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: НАШ ВНЕСОК

### Майстри хліборобської справи

На колгоспній Дошці Пошани — портрети кращих людей колгоспу «Родина» Велико-Новоселківського району. Серед них — і подружжя Владислава Опанасовича та Валентини Сидорівни Янатєвих.

Під портретами вміщено лише короткі дані про передовиків. Але цього достатньо, бо кожного з них добре знають у господарстві.

Запитайте в односельців про подружжя Янатєвих, і вам кожен розкаже, скільки часу вони працюють у колгоспі, як їх поважають...

Дитинство їх співпало з роками післявоєнної відбудови зруйнованого фашис-

тами господарства. Зростає в простій селянській сім'ї, де всі вміли трудитися зранку й до вечора, знали справжню цінність заробленим грошам.

Валентину Сидорівну можна було бачити на різних роботах, але з часом свій вибір вона зупинила на польовій бригаді. Трудиться відмінно, виконує і перевиконує свої виробничі завдання.

Такий же працелюбний у неї й чоловік. Владислав Опанасович понад 25 років трудиться теслю в колгоспі, став майстром своєї справи, виробничі завдання по-

стійно виконує на 140—145 процентів.

Минулого року овочівники господарства одержали непоганий урожай огірків, помідорів, капусти.

— Надійною основою для успішної праці в цьому році є досягнення, яких ми вже домоглися торік, — розповідає бригадир А. І. Акрітова. — Адаже ми значно перевиконали план по виробництву і реалізації овочів. В даний час перед нами стоїть важливе і відповідальне завдання — не тільки закріпити успіхи, але й домогтися більшого.

**В. КРУГЛЯК,**  
Донецька область.

## СЛІДАМИ ВИСТУПІВ „НАШОГО ЖИТТЯ“ „АКТИВІЗУВАТИ ВПЛИВ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ“

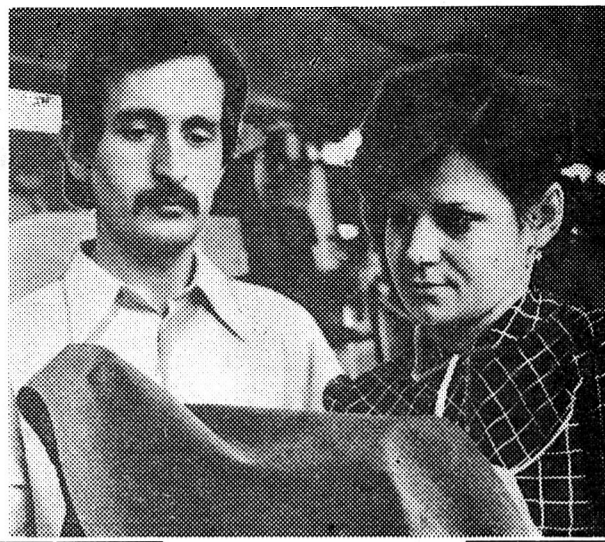
Під такою назвою 12 березня цього року у газеті «Наше життя» був надрукований рейд по дотриманню трудової дисципліни на КДВО «Контакт».

На критичний виступ відповіли: директор об'єднання П. М. Меркатун, секретар парторганізації А. В. Коваленко та голова профкому І. В. Марчевський.

Матеріал газети обговорено в колективах цехів підприємства. За порушення трудової дисципліни сьорію І. І. Юдницькому знижена оцінка якості праці за березень; робітниця ЦЗЛ Н. В. Калвинович-Дирконос, сьорію-інструментальнику С. А. Карук, сьорію-електромонтажницю О. В. Лебідь оголошено громадський осуд.

У даний час в колективі об'єднання намічено і виконуються заходи по покращенню пропускну здатності скороченню непродуктивних витрат робочого часу.

У Положення про преміювання робітників, інженерно-технічних працівників внесено зміни про зниження розміру премії за порушення трудової дисципліни, громадського порядку.



На закрийно-підготовчій дільниці Сімферопольського УВП часто можна бачити Л. Ричкову в оточенні виробничників. Це й зрозуміло. Адже від умілої роботи технолога значною мірою залежить не тільки якість, але й кількість виготовленої продукції.

На знімку: технолог Людмила Ричкова (праворуч) та член УТОГ Микола Осипчук розв'язують одне з виробничих питань.

Фото О. ШУСТА.

## ЗВЕДЕННЯ

ВИПУСК НОРМАТИВНО-ЧИСТОЇ  
ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ  
ТОВАРИСТВА ЗА КВІТЕНЬ 1983 р.  
(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Івано-Франківське	100	110	110,0
Ровенське	32	35	109,4
Дрогобицьке	59	64	108,5
Лубенське	62	67	108,1
Кіровоградське	41	44	107,3
Черкаське	47	50	106,4
Чернівецьке	229	243	106,1
Конотопське	84	89	106,0
Артемівське	84	89	106,0
Вінницьке	68	72	105,9
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	172	182	105,8
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагіт»	327	346	105,8
Полтавське № 2	88	93	105,7
Харківське № 2	88	93	105,7
Лебединське	37	39	105,4
Ужгородське № 1	19	20	105,3
Ужгородське № 2	58	61	105,2
Дніпропетровське	67	70	104,5
Бродівське	70	73	104,3
Сумське	46	48	104,3
Ворошиловградське	138	144	104,3
Полтавське № 1	71	74	104,2
Харківське № 1	72	75	104,2
Житомирське	97	101	104,1
Херсонське	52	54	103,8
Львівське швейне підприємство «Силует»	140	145	103,6
Кам'янець-Подільське	58	60	103,4
Комунарське	33	34	103,0
Миколаївське	35	36	102,9
Чернігівське	72	74	102,8
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	324	332	102,5
Дніпродзержинське	84	86	102,4
Запорізьке	161	164	101,9
Сімферопольське	57	58	101,8
Єнакіївське	54	54	100,0
Білоцерківське	100	96	96,0
<b>ВСЬОГО</b>	<b>.3326</b>	<b>3475</b>	<b>104,5</b>

**ВАЛЕНТИНА** Цимбаленко, закінчивши Болградську школу-інтернат, дізналася, що в Одесі є швейне підприємство, на якому трудяться такі ж дівчата, як і вона, позбавлені слуху.

Прохання Валентини обласний відділ УТОГ задовольнив. Дівчину прийняли в групу виробничого навчання колишнього Одеського УВП-2.

З того часу минуло одинадцять років. Валентина стала кваліфікованою швачкою-мотористкою. Їй при-

## ДО РІВНЯ ПЕРЕДОВИКІВ

своєно третій розряд. Причому, трудівниця може виконувати роботу резервістки. Нелегка це справа, адже для цього треба бути, перш за все, спеціалістом високої кваліфікації, вміти працювати на машинах різних класів, знати весь технологічний процес.

Валентина трудиться якісно, виробничі завдання постійно виконує на 140—145

## НАШІ СПІЛЬНІ ТУРБОТИ

Тісні зв'язки встановилися між Білоцерківським УВП та школою-інтернатом для глухих дітей. На підприємстві розроблено заходи по поліпшенню профориєнтації учнів.

Для старшокласників організовуються екскурсії на УВП. Учні знайомляться з історією підприємства, умовами праці, побуту і відпочинку.

Піонерів та школярів запрошують на вечори, що проводяться на підприємстві та в Будинку культури глухих. Ветерани праці і передовики виробництва відвідують піонерські збори дружини, розповідають їм про свої справи, а ті в свою чергу беруть участь у вечорах трудової слави.

Керівників підприємства запрошують на випускні вечори, вони організовують також зустрічі передових робітників з випускниками школи, проводять з ними бесіди з питань вступу на виробниче навчання чи роботу на УВП.

У школі-інтернаті для глухих дітей оформлено стенд з фотографіями кращих виробничників УВП, колишніх випускників школи.

На підприємстві трудиться 53 робітників, які свого часу закінчили Білоцерківську школу-інтернат. А це становить 30 процентів усіх нечуючих виробничників. Більше 30 років працюють на УВП контролер ВТК Ф. А. Карук, нагороджена знаком «Почесний член УТОГ», ударники комуністичної праці Є. Я. Білоцька, Н. П. Гаркуша, М. А. Коваль та інші.

Гордістю підприємства та школи є правохлангові соціалістичного змагання: швачки-мотористки М. С. Шкурлатовська — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора і Трудової Слави III ступеня; Є. Н. Степаненко — кавалер ордена Трудової Слави III ступеня; С. П. Кухаренко — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора та багато інших.

За останні роки приплив випускників на виробництво значно зменшився. Більшість з них прагне влаштуватися на роботу на державні підприємства обласного центру.

Отже, в цьому напрямі роботи у нас ще не початий край. Мабуть, треба, перш за все, провести глибокий аналіз стану справ у школі, на підприємстві, порадились з батьками і педагогічним колективом, зробити все, щоб молодь охоче поповнювала робітничими кадрами своє рідне підприємство.

**Ю. ЮРИН,**  
голова бюро первинної організації УТОГ Білоцерківського УВП.  
Київська область.

процентів. З року в рік підтверджує звання «Ударник комуністичної праці».

Не відстає від Валентини й Галина Кулинич. Трудівниця не тільки старанно працює, але й бере участь у громадському житті колективу: вона оформляє наочну агітацію в цеху.

**Ю. ГЕР.**  
м. Одеса.



**ПОЛУМ'ЯНІ  
ДНІ ЕСТАФЕТИ**

Майже два місяці тривала трудова естафета колективів Вінницького облвідділу УТОГ. Вона розпочалася в обласному Будинку культури урочистими зборами членів нашого Товариства, на які запросили ветеранів, передовиків виробництва, молодь. Перед учасниками естафети виступили інструктор-перекладач швейного об'єднання імені Володарського М. Бондарук і швачка, ударниця комуністичної праці Л. Коровай.

З Вінниці естафета продовжила свій шлях в Могилів-Подільський міжрайвідділ, історія якого має велике виховне значення для членів нашого Товариства. В 1933 році тут була створена артіль, в якій працювало чимало глухих трудивників. Особливо великий вклад внесла Могилів-Подільська організація у розвиток художньої самодіяльності і спорту. Сьогодні місцевий клуб глухих є одним із кращих культзакладів області.

Через тиждень естафету зустрічали члени УТОГ Гайсинського міжрайвідділу. Потім черговий етап її проходив у Козятинському клубі глухих. Тут про життя Товариства поділились своїми думками старійшина УТОГ, пенсіонерка М. Бакеева, колишній трудивник колгоспу «Росія» (с. Комсомольське) В. Кришук і старший депо станції Козятин А. Бондарчук.

Звіден шлях естафети проліг у місто залізничників — Жмеринку. А фінішувала вона в обласному центрі.  
**І. КВІТЧЕНКО.**  
м. Вінниця.

У ЛЬВІВСЬКОМУ обласному Будинку культури відбулася обласна нарада передовиків виробництва і сільського господарства, присвячена 50-ї річниці Українського товариства глухих.

На порядок денний її було внесено питання: «Завдання передовиків виробництва і сільського господарства по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, XVII з'їзду профспілок СРСР та планів одинадцятип'ятиріччя у світлі рішень листопадавого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС».

З доповіддю виступила голова обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств В. К. Лазарева. Вона, зокрема, відзначила, що Постанова листопадавого Пленуму ЦК КПРС викликала у нечуючих трудивників нову хвилю трудового і патріотичного піднесення.

Особлива роль у цій справі відводиться передовикам виробництва. Вони є прикладом дисциплінованості, зібраності, бережливості, ставлення до робочої хвилини, допомагаючи своїм авторитетом у наведенні порядку на виробництві.

У Львівській організації, на підприємствах УТОГ, у державній промисловості і сільському господарстві трудяться понад тисячу глухих, удостоєних звання «Ударник комуністичної праці», понад 130 з них мають урядові нагороди.

Підприємства УТОГ достроково виконали виробничі завдання минулого року.

На підприємствах працюють чудові люди — різальник тканин Ю. Є. Ришко, швачка А. Ф. Поліщук, ткаля А. В. Комарницька, технолог Т. Д. Дмитрівна (швейне підприємство «Силует»), бригадир по складанню більярдів П. В. Зелінська, верстатник М. В. Будзюк (Бродівське УВП), верстатник В. І. Шелунівський, бригадир оздоблювачів І. В. Гіряк, верстатник Р. В. Соляник (Дрогоби-

**ЦИШАЄМОСЬ  
РУКАМИ  
РОБОЧИМИ**

цьке УВП) та багато інших. Робітники підприємств державної промисловості трудяться у 16 компактних групах Львова, Дрогобича, Самбора, Стрия.

Понад 30 років працює на заводі «Львівприлад» слюсарем-складальником Я. І. Семечко. Фото токаря заводу «Автонавтанжувач» П. І. Дацька занесено на Дошку Пошани. Наставник молоді, складув Львівського заводу освітлювальної арматури С. І. Мурін — визнаний переможцем соціалістичного змагання за звання «Кращий за професією». З особистим клеймом працює пресувальник Стрийського заводу гумового взуття З. В. Гошко. Відмінно трудиться на Самбірській фірмі «Мєблї» полірувальник Г. І. Козьяк.

Сьогодні, наголосила доповідач, ми від широкого серця вітаємо славних представників армії хліборобів Львівської області, невтомними руками яких створюється одне з найбільших багатств землі — хліб.

Приклад самовіддані праці подають механізатори-трактористи М. Н. Мазяр, Ф. Г. Давидко, С. Н. Говдун.

Чудовими майстрами по виробуванню високих врожаїв буряків і льону зарекомендували себе Є. Г. Петришин, А. М. Марухняк, С. М. Циценська, Р. І. Хома та інші.

Свій вагомий вклад у виконання Продовольчої програми вносять тваринники Г. В. Терновський, К. І. Прус, А. С. Волниць, Є. М. Коваль, І. М. Квасниця, С. С. Гладь, М. М. Фута, які повністю зберігають поголів'я молодняка, добувають високих добових приростів. Доярки М. Д. Кухар, Л. Ф. Деніс, Є. С. Болднар постійно добуваються зростання надоїв молока.

Не менш почесною є праця й тих, хто забезпечує механізаторів посівним матеріалом у дні посівної кампанії й закладає кормову базу для тварин, а також постачає тваринницьким фермам корм взимку і влітку — це їздові. Серед них глухі — В. Я. Водзьяк, М. О. Сидор, Г. І. Курілів, Л. Д. Волянчик, С. І. Гутник, П. І. Радацький, П. І. Смолинець.

Неможливо, сказала В. К. Лазарева, перерахувати всіх кращих передовиків. Серед них — 78 майстрів «Золоті руки», 149 носять звання «Кращий за професією», 94 нагороджено медаллю «Ветеран праці».

Відзначаючи 50-ту річницю Українського товариства глухих і 25-ту річницю створення за комуністичне ставлення до праці, всі трудивники УТОГ мають докласти всіх зусиль для безумовного виконання планів і соціалістичних зобов'язань третього року одинадцятип'ятирічки.

На нараді виступили: голова президії правління Львівської обласної організації УТОГ І. С. Динкевич, бригадир складальників Бродівського УВП П. В. Шевчук, технолог галантерейного цеху швейного підприємства «Силует» Т. Д. Дмитрівна, швачка підприємства «Юність» М. Д. Пляхотнюк, тракторист колгоспу «Зірка» М. Н. Мазяр та інші.

Секретар Львівської облпрофради Ф. П. Лисюк привітав всіх учасників наради з досягнутими успіхами і вручив передовикам почесні грамоти та цінні подарунки.

Від імені своїх товаришів перекладач заводу «Львівприлад» широко подякувала за увагу до нечуючих і запевнила, що передовики виробництва і сільського господарства ще з більшим ентузіазмом будуть трудитись над виконанням планів одинадцятип'ятирічки.

**Л. АЛФІМОВА.**  
м. Львів.

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА

**СЛОВО, ЩО ОЖИВАЄ В СЕРЦІ**



У Великому Кобиліні він знає кожну людину, кожну стежку. Найтемнішою ночі ходитиме, а знайде ту, яку потрібно. Тут, у рідному селі, здається і зорі яскравіше сяють, і хліб смачніший росте. А земля як пахне! Віддеш після роботи в поле — і всю втому знімає.

Ще в ранньому дитинстві земля для Миколи стала першим цілителем. Тоді він дуже тяжко хворів. Мати переживала, що син росте глухим, плакала над ним ночами. А коли йшла на роботу, то він наодинці залишався з неосяжним світом. Цей світ був позбавлений всіх звуків... Можливо вже на той час у Миколі загострилося якесь внутрішнє відчуття до всього існуючого. Бо ж коли пішов вчитись у Березівську спецшкolu-інтернат, то відразу засумнівався. Як, мовляв, він буде працювати, адже в колективі всі чуучі. Але вже наступного дня бригадир, побачивши Миколу завзятого, сказав начальнику цеху: «Думаю, що Фрусевиць буде хорошим робітником».

Бригадир не помилився — Микола уже з перших днів почав перевиконувати норми. Потім разом з членом УТОГ Миколою Стоцьким включився в змагання і виборов перше місце. Пому приєвно звання «Ударник комуністичної праці».

Минали дні. Одного разу молодий трудивник завітав до клубу глухих і відтоді став постійним учасником художньої самодіяльності. Разом зі своєю дружиною, Тетяною — робітницею цього заводу, вони ставлять мініатюри, виконують сатиричні частівки, пісні.

Якось увечері, повертаючись додому, Тетяна сказала: «Слухай, Миколо, а що якби мені заспівати пісню про вірність?» — Спробуй, — задумавшись, мовив він. — Тільки не просто заспівати, потрібно віднайти слово, яке б озвалось в кожному серці... Він довго думав, а на другий день прийшов до неї в обідню перерву і сказав: «Таню, я віднашов точні жести, пластику, хочеш — передам тобі?»

Микола коротко розповів дружині про зміст, а коли прийшли додому, показав все детально: ось мирне небо, а ось твої руки — вони служимуть за лебедінні крила. А ще ж світотінь... Концерт розпочався ввечері. Ті пісня мала бути кульмінаційним моментом. І ось після чергового номера перекладачка Галина Іванівна Пешкова повідомила про наступний, вимкнула платівку. На сцену вийшла Фрусевиць Тетяна. Ще мить — і вона пластично, в піднесеному настрої «заспівала» руками про вірність: в її легких порухах вимальовувалися двоє лебедів. Вони, радіючи, кружляли по мирному небу і раптом постріл перервав їхнє життя — нечууючі побачили як руки Тетяни замовкли... Миколі здалося, що ті руки-крила полетіли крізь хмари до низу. Але через деяку мить вони піднялися і розповіли, як вірний товариш один уже летіти не зміг: він піднявся у хмари «пісню перервав і, склавши крила, на землю упав...»

У залі навіть запала тиша, а через секунду заключний акорд ударив прямицько в серця:  
**Я Хочу, щоб жили  
лебеди,  
І от белых стай,  
Мир добрее стал...**

Микола сів біля самої сцени і весь час спостерігав за Тетяною. Ніхто з глядачів не знав, про що він думав, чим жив у ту хвилину. І лише дружина, подивившись на чоловіка, прочитала у його очах: Таня, який чудовий у тебе «голос»! І немов у підтвердження цієї оцінки в залі пролунали оплески...  
Потім виступав Микола. Його успіх був незаперечний.  
Додому поверталися пізно. На небі яскраво світили зорі. Тетяна була взячна йому за допомогу.  
**М. ЗАКУСИЛО.**  
Мал. автора.  
м. Овруч  
Житомирської області.

**МИ — КОВАЛИ СВОЄЇ ДОЛІ**

Недовзі нашому Товариству виповниться 50 років. З цієї нагоди в усіх первинних організаціях УТОГ Кіровоградщини проходять урочисті збори, відбуваються тематичні вечори і зустрічі.

Організаційна, політвиховна і культмасова робота у ці дні підпорядкована одній меті: на прикладах з історії становлення і розвитку Товариства донести до кожного члена УТОГ я-

не розуміння того, що нані здобутки у всіх сферах соціального, виробничого і культурного життя стали можливими тільки за роки Радянської влади, яка поставила нечууючих в єдиний стрій з усім радянським народом, надала їм широкі права і можливості.

Ця тема нині в центрі уваги учасників багатьох громадських заходів, що відбуваються на честь знаменної дати. Зокрема, на уро-

чистих зборах, що відбулися в Ульянівському міжрайвідділі УТОГ, на конкретних прикладах з життя було показано, що неосвічені, знедолені, позбавлені радості людського спілкування в минулому, сьогодні глухі — це повноправні громадяни своєї Вітчизни, які беруть активну участь у суспільно-корисній праці, здобувають освіту, прилучаються до найвищих надбань культури і мистецтва.

Члени УТОГ розуміють, що працювати краще, ефективніше, всемірно зміцнювати трудову й виробничу дисципліну — це вимога сьогоднішнього дня.

Ми ковали своєї долі і щастя. Без наполегливої праці нічого не досягнемо. І це особливо зрозуміло тепер, у переддень ювілею, коли ми звертаємо свій погляд на пройдений шлях.

**Т. ГОЛОВІНА,**  
голова Ульянівського міжрайвідділу УТОГ.  
Кіровоградська область.

**19 ТРАВНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВСЕСОЮЗНОЇ ПІОНЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ім. В. І. ЛЕНІНА**

**До загону червоногалстучних**

У сонячні квітневі дні, коли вся наша країна відзначала 113-ту річницю від дня народження В. І. Леніна, ще одне велике і радісне свято прийшло у Новомиргородську спецшколу-інтернат для глухих дітей — кращих жовтенят урочисто приймали в піонери.

Надовго запам'ятовається цей день школярам. Впродовж цілого року вони ретельно готувалися до цього свята: вивчали біографію В. І. Леніна, знайомились з героїчними сторінками історії нашої країни, читали твори і писали перекази на ідейно-патріотичну тематику, підготували виставку своїх робіт до знаменної дати.

Радісно збуджені і схвилювані вони переступили поріг шкільної кімнати-музею імені В. І. Леніна. З великою подією — прийомом до червоногалстучного загону — їх привітала заступник завуча Валентина Леонідівна Новикова. Зірочки найбільш сумлінних у навчанні і праці жовтенят було прикріплено до червоної подушечки, яку поклали до погруддя великого вождя. Цієї високої відзнаки удостоєно жовтенят Ларису Дрюченко, Ольгу Криворучко і Любу Розгон.

Потім Валентина Леонідівна побажала новоприйнятим членам Всесоюзної піонерської організації іме-

ні В. І. Леніна гідно нести високе звання піонера, беручи приклад з кращих юних ленінців школи, і наголосила, що найбільш свідомих і старанних з них буде удостоєно високої честі: їх галстукки і значки стануть постійними експонатами шкільного музею революційної і бойової слави.

Діти поклали квіти до погруддя В. І. Леніна. Шаєливі і радісні були їх обличчя. Справді, цей день запам'ятовується їм на все життя.

**В. ЯЦКУЛ,**  
вчителька Новомиргородської спецшколи-інтернату для глухих дітей.  
Кіровоградська область.



Кращі активісти-піонери Одеської спецшколи-інтернату № 91 (зліва направо): Сергій Шенеленко, старша піонервожата Оксана Сильківська, Олена Сиродєва, Сергій Довгошій за випуском чергового монтажу малюнків для дітей.

Фото П. МІНЬКА.



# Коли критика лікує

Минулого разу йшлося про те, що у матеріалах наших авторів в основному повинна переважати позитивна тематика, бо ж у нашому житті більше хорошого, передового, аніж негативного, віджилого, застарілого. Однак, сказане не означає, що у нас немає недоліків і нема потреби виступати з критичними матеріалами. Якими б значними не були наші успіхи, все ж залишається місце для недоліків. І Комуністична партія весь час націлює на те, що без критики не може бути руху вперед. Пригадаймо, як на XXVI з'їзді партії знову ставилось питання про необхідність дальшого розгортання критики і самокритики, утвердження в нашій практиці духу самокритичності, непримиренності до недоліків. На наявності серйозних недоліків у нашій роботі вказувалося у рішенні листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Отже, виходить, що без критики нам не можна. А газета є найкращою трибуною для викриття недоліків, оскільки вона привертає увагу до них багатотисячну аудиторію. Судити самі: одна справа, коли критикують в колективі, в колі кількох товаришів, зовсім інша, якщо критичне слово прозвучало зі сторінок газети, яка

видається кількатисячним тиражем. А приводів для критичного виступу в пресі можна знайти скільки завгодно, тільки кожного разу слід ретельно продумати, чи є для цього підстави. Громадський кореспондент не може виступати з критикою лише заради критики, тим більше не до лиця йому займатися критиканством. Вагомість кожного його критичного виступу на сторінках газети визначається:

- правдивістю і об'єктивністю викладу,
- значимістю порушеного питання,
- обґрунтованістю і аналітичністю.

Критичне слово на сторінках газети не сварка, і, тим більше, не наклеп, а засіб лікування. Друковані рядки покликані сприяти усуненню недоліків, виявленню їх причин, громадському осудові негативних вчинків з тим, щоб вони більше не повторювались і не заважали в нашому житті. Готуючи матеріал для газети, громадський кореспондент або читач повинні керуватись схваленням партією методом критики і самокритики, який вимагає об'єктивної оцінки діяльності тієї або іншої людини, щоб недоліки піддавались всебічному аналізу з метою їх усунення, нарешті, щоб не допуска-

лося ліберальне ставлення до недоліків та їх винуватців. Але на цьому активіст газети не може заспокоїтись, він повинен простежити, як же реагують на виступ газети, яких заходів вжито для усунення вказаних недоліків, тобто боротися за дієвість газетного рядка. Інакше його «постріл» вийде холостим і не принесе користі.

А нашим активістам є тут сьогодні до чого докласти рук. Рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС вимагають «рішуче повести боротьбу проти будь-яких порушень партійної, державної і трудової дисципліни». І слово тут за громадськими кореспондентами, які покликані активніше включитися в цю боротьбу і зі сторінок газети піднести свій голос проти тих, хто порушує норми нашого суспільного життя.

Однак мало повідомити газету про ті чи інші факти, до того ж вивірені і засвідчені, треба розкрити, чому і як трапилось або трапляється, що мають місце порушення. Мало і недостатньо написати, що людина запізнилася на роботу, або не виконує плану чи працює злегка, слід виявити причини, джерела таких порушень і вказати шляхи їх усунення. Крім того, важливо довести справу до кін-

цевого результату, вказати, якої шкоди нанесено такою негативною акцією всьому колективі установи або підприємства. Така ґрунтовна кореспонденція, звичайно, принесе користь і сприятиме виключенню «хворих» на порушення. Самі ж «ліки» — слова і стиль викладу повинні бути гострими, принциповими, переконливими.

Якщо в кореспонденції усе правильно, немає ніяких перекручень і автор не ставив за мету зводити наклеп на людину, то можна сміливо ставити під нею свій підпис. На жаль, не всі так роблять. До редакції надходять листи аноніми, тобто без підпису або за вигаданими прізвищами. Що ж, автор має право на псевдонім, тобто вигадане ім'я, але в усіх випадках він зобов'язаний подати конкретні і правдиві дані про себе, які редакція не має права розголошувати. А втім, кожному, хто виступає з правдивою, діловою критикою, нема чого приховувати своє обличчя, як сказано в матеріалах XXVI з'їзду. І ми повинні цього прагнути. Проти тих же, хто перешкоджає нашим активістам у критиці в пресі, є закони, що стоять на їх сторожі. Отже, беріться, та й сміливо, за критичне слово для газети. Час вимагає цього від нас з вами, товариші активісти.

Г. ВАРТАНОВ.

# НАСТРІЙ ОПТИМІСТИЧНИЙ

Початок сезону у футболістів Київського облвідділу УТОГ, які у складі клубу «Старт» брали участь у змаганнях на першість Києва, виявився невдалим.

У розіграші Кубка міста у першій зустрічі з титулованою командою «Схід», у складі якої виступає колишній київський динамівець, майстер спорту П. Слободян, команда знову зазнала прикрої поразки з рахунком 2:0. Однак, незважаючи на програш, нечуючі футболісти продемонстрували активну, наступальну гру, особливо відзначились О. Пастушенко і С. Адаменко.

Програш завжди неприємний, але ми зробили належні висновки. І це дуже важливо, адже невдовзі на команду УТОГ чекає чергова гра на першість міста Києва. Нашим суперником буде колектив, за який виступатимуть колишні динамівці, заслужені майстри спорту С. Решко, В. Мунтян, В. Колотов, В. Онищенко.

майстри спорту В. Семенов, В. Качей. Гра обіцяє бути надзвичайно цікавою.

Любителям футболу нагадаємо, що цьогорічна першість міста проходить у два кола серед дев'яти кращих клубів міста першої і другої ліг. Нечуючі футболісти візьмуть участь у турнірі по першій групі. Ігри першості міста для нас — важливий етап підготовки до першості УРСР, яка відбудеться у вересні у Запоріжжі. Всесоюзні змагання плануються провести наприкінці вересня у місті Фергана Узбецької РСР. Крім того, на кращих футболістів УТОГ у серпні чекає міжнародний турнір. Словом, сезон обіцяє напружені і цікаві змагання найрізноманітнішого рангу і ми докладемо всіх зусиль, щоб виступити в них якнайкраще.

В. КУЛІБАБЕНКО,  
тренер в футболу.  
м. Київ.

## Зарубіжний калейдоскоп

Уперше футболісти команди Чехословаччини і ФРН зустрілися на рівні збірних в 1977 році. Тоді матч закінчився внічию — 2:2. Того ж року, на XIII Всесвітніх іграх глухих у Бухаресті, жереб звів ці команди в одній підгрупі, і з рахунком 3:2 перемогли футболісти Федеративної Республіки Німеччини.

Недавно відбувся товаришський матч старих суперників, і знову фортуна була на боці німецьких футболістів, що виграли з рахунком 2:1.

Через два роки в Лос-Анджелесі (США) відбудуться XV Всесвітні літні ігри глухих. Поки атлети готуються до жарких поєдинків, не менш «гаряча» боротьба йде за право стати господарями чергових — XVI Ігор. На місце їх проведення претендують дві країни: Австралія і Нова Зеландія. Не виключено, що з'являться й інші пропозиції про місце проведення змагань 1989 року. Однак вибір буде зроблено не раніше 1985 року, коли в Лос-Анджелесі, напередодні відкриття XV Ігор, збереться черговий Конгрес КІСС.

Виповнилося 80 років президенту Бельгійської спортивної спілки глухих

Антоїне Дрессе, в минулому — Генерального секретаря і скарбника КІСС, що вступив на цю посаду у 1924 році — саме тоді у Франції відбулись перші Всесвітні літні ігри глухих. На цьому високому посту А. Дрессе перебував до 1967 року; понад 50 років він очолює Бельгійську спортивну спілку глухих.

Все більшу популярність серед глухих завойовують змагання з ручного м'яча. Недавно поблизу Загреба (Югославія) у товаришському матчі господарі поля приймали гандболістів Федеративної Республіки Німеччини. Перевага югославів була очевидною: перша половина зустрічі закінчилась з рахунком 18:4. Остаточний результат 31:15 на користь команди господарів поля.

У 1981 році було зареєстровано немало рекордних результатів, що їх показали глухі спортсмени в національних чемпіонатах і міжнародних змаганнях. Найбільше світових рекордів встановили плавці — 34 (чоловіки і жінки); 19 на рахунку легкоатлетів; 9 разів вносили поправки в таблицю кращих досягнень стрільці.

## Андрій Гаваза — рекордсмен серед рекордсменів

У зарубіжних друкованих органах спілок глухих з'явилася повідомлення про найвищі досягнення спортсменів європейських країн (до уваги беруться лише результати, показані на міжнародних змаганнях). Рекордсменом серед рекордсменів став киянин, майстер спорту СРСР Андрій Гаваза. З 16 кращих результатів плавців (чоловіків), зареєстрованих КІСС, як офіційні рекорди континенту, вісім належать нашому земляку (вільний стиль: 100 і 200 м; спина — 100 і 200 м; комплекс — 400 м; дельфін — 100 м). Прізвище Гавази згадується ще двічі — у

складі чоловічої команди СРСР Андрій став рекордсменом Європи в естафетах 4×200 м вільним стилем і 4×100 м комплекс).

У списку рекордсменів — плавець з Вільноса Сергій Самохвалов (200 м брас), який виконав у 1983 році норматив майстра спорту СРСР).

Всі найвищі досягнення А. Гавази і С. Самохвалова були показані в Кельні (ФРН) на XIV Всесвітніх іграх глухих.

Редактор  
П. БУЛАТОВ.

## РЕАБІЛІТАЦІЯ: ЗАВДАННЯ І ПРОБЛЕМИ

### Аналіз виконаного

Питання слухової, трудової і соціальної реабілітації глухих постійно стоять в центрі уваги нашого облвідділу. Ось і нещодавно в Житомирі був проведений семінар, в якому взяли участь керівники культзакладів і перекладачі УТОГ. Відкрила семінар голова обласного відділу Товариства О. Д. Тверська.

Про роботу облсоцзабезу з питань реабілітації глухих проінформував учасник і в семінарі старший інспектор В. В. Гадзевич. Співробітники облвідділу проаналізу-

вали виконання комплексного плану заходів обласного відділу на 1983 рік з питань слухової, трудової і соціальної реабілітації, а також обговорили плани роботи перекладачів по обслуговуванню нечуючих.

В роботі семінару взяли участь працівники сурдологічного кабінету обласної лікарні Ю. Ю. Монастирський і М. Я. Левковська.

О. ЮРЕВИЧ,  
інструктор Житомирського обласного відділу УТОГ.

## ВИСТУПИ АМАТОРІВ

Ось уже декілька років підрайвідділ УТОГ обслуговує п'ять районів: Христинівський, Жашківський, Маньківський, Уманський і Монастирщанський. Учасники художньої самодіяльності культзакладу виступають перед нечуючими трудівниками з цікавими концертними програмами.

Цього року культурміці побували уже в трьох районах. Працівники міжділоділу провели збори членів УТОГ, присвячені 50-річчю

нашого Товариства, бесіду «Всесвітня федерація глухих», що завершилася концертом художньої самодіяльності.

Майстерно, на високому рівні була показана глядачам інсценівка Шевченкової «Катерини». Аматори сцени провели також масові розважальні програми, на яких визначили переможців, нагородивши їх призами.

Л. СОЛДАТОВА,  
м. Умань  
Черкаської області.



Учасники художньої самодіяльності Сімферопольського будинку культури (зліва направо) Людмила Малиновська, Любов Маматова та Зінаїда Дерягіна.

Кожний з нас щомісяця відвідує ощадну касу з тим, щоб заплатити за квартиру, комунальні послуги, газ, електроенергію, телефон, за утримання дітей у дошкільних закладах та інше. Втім, за дорученням вкладників ощадкаси здійснюють безготівкові розрахунки з підприємствами, установами і організаціями з будь-яких видів платежів.

## ОЩАДКАСИ ПРОПОНУЮТЬ ВИГІДНО І ЗРУЧНО

ощадкаси особисто, або надіслати поштою. Необхідні бланки для оформлення доручення можна одержати у будь-якій ощадній касі.

При відвідуванні вкладником каси всі перераховані з його вкладу суми будуть занесені в ощадну книжку.

Безготівкові розрахунки — найбільш зручна для населення форма платежів, яка значно економить вільний час трудящих.

Ощадні каси виконують широкий обсяг операцій:

приймають гроші готівкою на вклади і видають їх за першою вимогою, причому одержати вклад або поповнити його можна не тільки в ощадкасі даного міста або району, але й у будь-якій ощадкасі країни;

здійснюють нарахунки на вклади з грошових доходів, що належать трудящим; переказують вклади з однієї ощадкаси до іншої;

видають і оплачують акредитиви;

продають і купують облигації Державної внутрішньої позики; виплачують вигоди по облигаціях позик і лотерейних квитках;

видають розрахункові чеки для безготівкової оплати через магазини промислових товарів вартістю понад 200 крб.;

здійснюють за дорученням вкладників безготівкові розрахунки з усіх видів платежів.

Користуйтеся послугами ощадних кас. Це вигідно і зручно.

З. МАЦОКІНА,  
ст. інспектор ощадкаси  
Московського району  
м. Києва.